

[Per Hækkerup.]

har vi kun grund til at glæde os over den meget væsentlige forøgelse af landets valuta-beholdning, der er sket i de sidste små to år. Det fremgår imidlertid af bemærkningerne og af den højtærede ministers fremsættelse, at vi står over for at skulle foretage forskellige kapitaloverførsler til udlandet, og for at sikre en fortsat stor valutalikviditet, der giver os større frihed i tilrettelæggelsen af den økonomiske politik, har ministeren ønsket bemyndigelse til at optage visse udenlandske lån. Jeg kan på mit partis vegne helt tiltræde betragtningen og ønsket og skal derfor tillade mig at foreslå lovforslaget behandlet hurtigt og velvilligt her i tinget.

Thorkil Kristensen: Det er jo ikke ret længe siden, vi vedtog et lovforslag om optagelse af statslån i udlandet, og man kan naturligvis spørge, om det er fornuftigt at blive ved at dække vort kapitalbehov ved hjælp af små lån, der optages fra tid til anden, uden at der er noget egentligt aktuelt kapitalbehov, som det er nødvendigt at dække ved lån i øjeblikket, eller om det er fornuftigere at samle vor lånevirkosomhed på større lån, når der er behov derfor. Spørgsmålet hænger naturligvis sammen med kapitalmarkedssituationen, og det får mig til at gøre nogle bemærkninger om den begrundelse, den højtærede finansminister har givet for optagelsen af et nyt statslån i udlandet.

Den generelle begrundelse er denne gang, at man vil styrke eller fastholde valuta-reserven, og jeg ser deri en erkendelse fra regeringens side af, at den gode valutastilling, vi har i øjeblikket, ikke er noget, vi kan regne med som sikkert eller vedvarende. Man finder det formentlig rigtigt — sådan må jeg forstå det — at anlægge en forsigtig vurdering på holdbarheden af valutaforbedringen, og denne forsigtige vurdering kan vi tiltræde. Det er navnlig på grund af de for Danmark gunstige råstofpriser, vor valutastilling nu gennem så lang tid har haft en forholdsvis gunstig udvikling; vi har ingen garanti for, at dette varer ved. Det er også rigtigt, som det hedder i bemærkningerne til lovforslaget og i den højtærede ministers fremsættelse, at vi har forskellige betalingsfor-

pligtelser til udlandet i de nærmest kommende år ved afviklingen af Den europæiske Betalingsunion og ved tilbagebetaling af forskellige lån til udlandet.

Jeg synes på den anden side, at der i det billede, som er tegnet i bemærkningerne og i den højtærede ministers tale, mangler en ting. Det er rigtigt, når der står, at forhøjelsen af vor kvota i Den internationale Valutafond rent øjeblikkeligt vil kræve en vis indbetaling fra vor side; men man burde retfærdigvis have tilføjet, at samtidig betyder kvotaforhøjelsen, at vi får større trækingsrettigheder i Den internationale Valutafond, og når vor kvota forhøjes fra 68 mill. dollars til 130 mill. dollars, vil det sige, at den trækingsret, vi i en ugunstig situation har i Den internationale Valutafond, forøges med ikke mindre end 62 mill. dollars eller godt og vel 400 mill. kr. I virkeligheden betyder denne kvotaforhøjelse altså på længere sigt en forbedring og styrkelse af vor valutalikviditet, og den betyder også, at der ikke er noget aktuelt lånebehov i dag. Man spørger derfor sig selv, om det nu også er fornuftigt at låne i udlandet i øjeblikket. Det kan vi ikke bedømme, da det ikke fremgår af lovforslaget, hvad det er for et lån, man i øjeblikket har i tankerne, eller hvordan betingelserne for dette lån skal være.

Jeg vil her gerne gøre en bemærkning om selve lovforslagets form. Der er tale om en bemyndigelse til at låne indtil 200 mill. kr., men det fremgår af den højtærede ministers fremsættelse, at det ikke er tanken at udnytte denne bemyndigelse fuldt ud med det samme. Man tænker på et mindre lån i Schweiz, men jeg ved ikke, hvor stort dette lån er. Det vil sige, at hvis vi nu vedtager dette lovforslag og så optager et lån i Schweiz, bliver der stående en generel bemyndigelse til den højtærede finansminister til at optage flere lån i udlandet. Jeg vil da gerne spørge: hvad er grunden til, at denne bemyndigelse ikke er tidsbegrænset? Hvis man giver en bemyndigelse, som ikke er tidsbegrænset, har den højtærede minister på ethvert tidspunkt inden for en ikke tidsmæssigt afgrænset årrække ret til, når han vil, at optage lån i udlandet. Dette synes jeg ligger uden for den praksis, vi hidtil har fulgt, og det er ikke heldigt, fordi det i virkeligheden udvander grundlovens